

Ik ben autastisch!

Bianca Toeps en Esther Walraven

Met illustraties van
Roozeboos

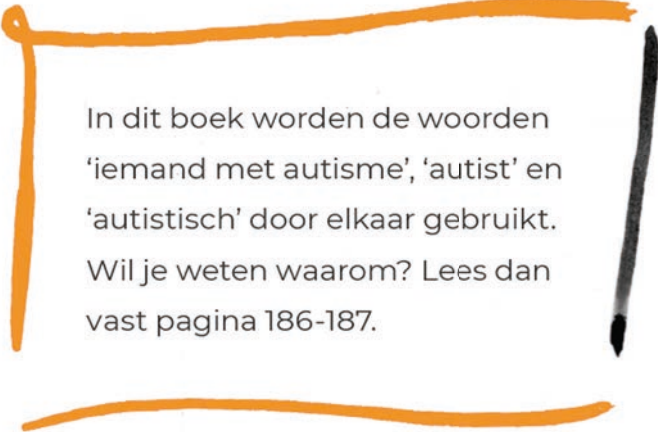

INHOUD

1	Onzichtbaar anders <i>Zo voelt autisme</i>	7
2	Autastische hersenen <i>Wat is autisme?</i>	13
3	Sociaal gedoe en prikkels <i>De diagnose</i>	32
4	Over DNA en een lievelingscontroller <i>Autisme en je familie</i>	72
5	Talenten en uitdagingen <i>Autisme op school</i>	89
6	Winnen of verliezen <i>Autisme en sport</i>	108
7	Over 'dingetjes' in de yoghurt en de heerlijkheid van spekjes <i>Autisme en eten</i>	121

8	Er is er een jarig, hoera, hoera! <i>Autisme en feestjes</i>	140
9	Ik ga op reis en neem mee... <i>Autisme op vakantie</i>	151
10	Maar je ziet er helemaal niet autistisch uit! <i>Domme uitspraken over autisme</i>	168
	Nawoord	189
	DSM-5	190
	Met dank aan...	195

In dit boek worden de woorden 'iemand met autisme', 'autist' en 'autistisch' door elkaar gebruikt. Wil je weten waarom? Lees dan vast pagina 186-187.

- 1 -

ONZICHTBAAR ANDERS

Zo voelt autisme

Hoi, ik ben Bianca en ik ben een alien.
Of eh... nou ja, niet echt natuurlijk.
Maar ik voel me vaak wel een alien.

Stel je voor, je komt terecht op een onbekende planeet waar alles anders is. De inwoners van die planeet zien er anders uit, ze gedragen zich anders, ze praten anders. Wat ze tegen je zeggen klinkt vreemd. Je verstaat er helemaal niets van. En als ze je met gebaren duidelijk proberen te maken dat ze iets van je willen, snap je totaal niet wat ze bedoelen. Razendsnel denk je na: moet je nu meekomen of juist niet? Bedoelen ze dat je hier mag gaan zitten, of kun je beter blijven staan? Ze verwachten vast dat je iets terugzegt, maar wat? Is het netjes of juist heel ongeleefd als je ze aankijkt of een hand geeft?

En vragen stellen, mag dat? Je begrijpt er helemaal niets meer van.

Je hersenen draaien op volle toeren, maar vinden geen antwoord. Het liefst wil je roepen: 'Laat me met rust!' Maar ja, dat kan natuurlijk niet. Toch?

Er is één voordeel: alle inwoners zien meteen aan je dat je niet van hun planeet komt. Omdat je overduidelijk ergens anders vandaan komt, vindt waarschijnlijk niemand het erg dat je fouten maakt of niets terugzegt.

Maar wat nou als ze dat niet aan je kunnen zien? Zo voelt autisme voor mij.

Autisme, dat heb ik. Dat zie je niet aan de buitenkant. Als je autisme hebt, ben je onzichtbaar anders.

In dit boek ga ik je uitleggen wat het betekent als je autisme hebt. Dat doe ik samen met mijn vrienden. Maak kennis met Daan, Robin en Sam.

'Hoi, ik ben Daan en ik heb autisme. Eerst wist ik dat niet en had ik er veel last van. Nu ik het wel weet, kan ik er een stuk beter mee omgaan. Bovendien heb ik ontdekt dat het ook voordelen heeft om autisme te hebben. Ik kan bijvoorbeeld

supergoed dingen onthouden. Echt handig als ik een toets heb.

Ik heb bijzondere interesses: ik houd van kunst en mooie kleding. Eigenlijk van alles wat mooi is. Wist je dat je in musea heel gave dingen kunt zien? De natuur is trouwens ook prachtig. Ik houd vooral veel van vogels en insecten. Ik zie overal iets speciaals in en maak hier ook foto's van. Echt heel leuk om te doen.'

'Oké, mijn beurt. Ik ben Robin en ook ik ben autistisch. Als er geen andere mensen om me heen zouden zijn, zou dat echt géén probleem zijn. Ik ga gewoon mijn gang en daar heeft niemand last van. Maar mensen willen altijd iets anders van mij. Dat ik dingen op hun manier doe, bijvoorbeeld.

Zwaar vermoeiend, want ik vind mijn manier meestal beter. Ik ben trouwens heel erg technisch; dingen maken is dan ook mijn grote hobby. Zal ik je mijn 3D-printer laten zien?'

'Ik ben Sam en ik weet alles van trans-Atlantische schepen, zoals de Titanic. Van feitjes hierover word ik blij. Waar je me minder blij mee maakt zijn feestjes. Daar houd ik niet van. Veel te druk. Ik krijg al stress als ik eraan denk, al die mensen bij elkaar. Vaak is er ook nog eten dat ik niet lust. Nee, niks voor mij. Ik blijf liever thuis, daar kan ik tenminste mijn eigen dingen doen. Ik vind het heerlijk om van alles uit te zoeken over één onderwerp; daar kan ik uren mee bezig zijn.'

O ja, dan nu nog even wat over mijzelf. Bianca dus. Mij herken je aan mijn petje. Dat heb ik altijd op, omdat ik door mijn autisme niet zo goed tegen licht kan. Ik draag meestal wijde kleding, want dat zit zo lekker. Ik ben dol op K3. Je kunt mij gerust een superfan noemen. Ik verzamel alles wat te maken heeft met deze popgroep en ben bij verschillende liveshows geweest. Zelfs de finale van K3 zoekt K3 heb ik live gezien. Verder houd ik van Japan en Disney. En van mijn kleine broertje Mitchell natuurlijk.